

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Expectavimus hactenus &c. Prælatos Hiberniæ arguit, quod pullulantem
inter subditos hæresim tolerarent: anno 1219.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1215.

per tinnerint, vobis duximus committendam : per Apostolica vobis scripta mandantes ; quatenus protinus omni appellatione postposita, procedatis sicut videretis expedire.

Excommunicatio specialis in Barones Angliæ.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Abbati de Abendune, Archidiacono Pictaviensi, & magistro Roberto Officiali Norwicensis Ecclesie, Salutem & Apostolicam benedictionem.

AD vestram volumus pervenire noticiam, quod nos nuper in generali Concilio constituti, excommunicavimus & anathematizavimus ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, ac nostra, Barones Angliæ cum adiutoribus & fautoribus suis, qui Joannem illustrem Regem Anglorum Cruce signatum & vassallum Romanæ Ecclesie persequuntur; molientes ei Regnum auferre, quod ad Romanam Ecclesiam dignoscitur pertinere.

Insuper excommunicamus, & anathematizamus omnes illos qui ad occupandum, vel invadendum Regnum ipsum, aut impediendum euntes in ejusdem Regis succursum, operam vel opem impenderunt.

Et terras eorundem Baronum Ecclesiastico subijcimus interdicto.

Aggravamus etiam in eosdem fortius manus nostras, si nec sic à suo destiterint iniquo proposito, cum in hac parte peiores sint Saracenis: decernentes, ut si quis Clericus cujuscumque dignitatis, aut ordinis prædictas excommunicationis aut interdicti sententias violare præsumpserit, anathematis se sciat mucrone percussum: & ni quantocius respuerit, ab omni officio & beneficio deponendum.

Quo circa discretioni vestræ, per Apostolica scripta præcipiendo, mandamus quatenus per totam Angliam publicare faciatis præscripta: eademque faciatis auctoritate nostra, sublato, cujuslibet conditionis & appellationis obstaculo, inviolabiliter observari.

Volumus etiam nihilominus & mandamus, ut quosdam Barones Angliæ, quos venerabilis frater noster Wintoniensis Episcopus, & dilecti filii Abbas de Reding, & magister Pandolphus Subdiaconus & familiaris noster, delegati à nobis, excommunicatos personaliter nominaverunt, quia ipsos in præscriptis culpabiles invenerunt, videlicet, cives illos Londinenses, qui fuerunt principales prænominate perverfitatis auctores; & Robertum filium Walteri, S. Comitem Wintoniensem, R. filium ejus, G. de Mandevilla, & Willelmum fratrem ejus, Comitem de Clare, & G. filium ejus, H. Comitem de Hereford, R. de Percy, E. de Vescei, J. Constabularium Cestriæ, Willelmum de Mumbrey, Willelmum de Albineto, W. filium ejus, R. de Ros, & W. filium ejus, P. de Brus, R. de Cresci, Joannem filium ejus, Ranulphum filium Roberti, R. Comitem Bigod; H. filium ejus, R. de Ver, Fulconem filium Warini, W. Malet, W. de Monte acuto, W. filium Marefcalli, W. de Bello campo, S. de Kime, R. de Monte Begonis, Nicolaum de Stutevilla: nec non & alios in prædictorum judicium sententia nominatim expressos, cum complicitibus & fautoribus eorundem aucto-

toritate Apostolica excommunicatos per totam Angliam publicè denunciari faciatis: & ab omnibus arctius evitari, singulis diebus Dominicis & Festivis solemniter innovari, hujusmodi sententiam facientes ac denunciantes inviolabiliter observari: Civitatemque Londinensem Ecclesiastico suppositam interdicto; contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, magistrum etiam Gervasium Londinensem Cancellarium, qui sicut à iudicibus præfatis accepimus, dicti Regis, & suorum manifestissimus extitit persecutor, excommunicatum publicè denunciatis ac suspensum, graviore etiam pœna, nisi congruè satisfecerit, puniendum.

Quod si vos omnes, &c.

Datum Laterani, decimo septimo Kalendas Januarii, Pontificatus nostri: Anno decimo octavo.

HONORIUS III.

PONTIFEX CLXXIX.

ANNO DOMINI MCCXVI.

Honorius Romanus antea dictus Censius Sabellus, Innocentio successit anno 1216. A Scotis Anglis, & Francis haud pauca tributa exegit: S. Dominici ordinem Pontificiâ firmavit auctoritate, mox magistri sacri Palatii munus fundavit: Petrum Cortenæum Imperatorem Constantinopolitanam coronavit. Obiit anno 1227. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 63.*)

Prælatos Hiberniæ arguit, quod pullulantem inter subditos hæresim tolerarent: anno 1219.

HONORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis & dilectis filiis cæteris Ecclesiarum Prælati, & capitalis per Hiberniam constituti, Salutem & Apostolicam benedictionem.

EXPECTAVIMUS hætenus, expectantes si monitis & statutis concilii generalis, exculsa Domini Sabaoth vinea florisset, si Aaron virga turgentibus gemmis erupisset in flores & dilatatis foliis amigdala produxisset, si geminasent mala punica, & ficus produceret grossos suos: quia ficus præcoctas anima Sponhi desiderat & sponsa diligit botros cypri. Sed ecce dolentes dicimus ante messem seges effloruit, & vinea ferè rota & ficus ac virga magis aruit, & vindemiator manum ad carcillum non revocat: sed sic semper vindemiat, quod post vindemiatores racemos aliquos colligere vix valemus. Nam unusquisque ferè in viam suam abiit, & ad suam negotiationem revolat à regiis nuntiis damnabiliter se excusans. Jam quidam ministri Altaris sicut jumenta non solum in stercore computrescunt; sed peccatum suum velut Sodoma prædicant, nec abscondunt, facti ruina & laqueus populorum. Quidam etiam Ecclesiarum Prælati, qui gladios ancipites in suis manibus acceperunt, ad faciendam vindictam & increpationes in populis, errantes non

ANNO
1216.

ANNO
1216.

I.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 875.

corrigit, membra putrida non excidunt, à caulis oves contagiosas & morbidas non excludunt, vulnus, livorem & plagam tumentem non ligant, nec curant, neque fovent oleo vel amplastro: propter quod quia cicatrix populi non obducitur, in Galaad non censetur esse medicus vel resina. Proinde in consilium subditorum venire anima prælatorum convincitur, dum iidem proximorum vitis non resistunt: sicque manus mulierum misericordiam parvulos suos coquant. Hi etiam bona sibi commissa dissipant & consumunt, dispergunt sanctuarii lapides in capite omnium platearum, indignos promonent, perniciosos stipendia Ecclesiastica largiuntur, in suis Ecclesiis conventicula de sanguinibus congregantes. Tales utique non attendunt quod Eli filios suos palpans de cella retrosum cecidit, & principes populorum, quia non cohibebant Hebræos imitantes Beelphegor, & cum Madianitis in eorum oculis coëntes præcepto Domini suspensi sunt in patibulo contra solem. Quia cum de manibus Prælatorum negligentium sanguis requiratur pereuntium subditorum, dum fortioribus instat fortior cruciatus, sit durum iudicium eis qui præfunt. Claustrales quam plurimi qui fregerunt jugum, ruperunt vincula, quin etiam sicut stercus terræ jam contemptibiles sunt effecti, se non corrigunt, subditos non castigant, capitula juxta concilii generalis statutum, non celebrant, ne in lucem prodeant opera tenebrarum & à lumine arguantur. Propter hæc siquidem hæreses invalescunt: quia cum perpauci hodie murus aeneus vel columna ferrea sint Prælati, vix est qui se opponat murum pro domo Domini ascendentibus ex adverso: eo quod conscientia remordente, dum canes muti projectum in terra ramunculum in os habent, & sint quasi baculus arundineus jam contractus; nec latratu nec baculo arceat lupos dilacerantes Ecclesiam, & in ipsam ululatus validos emittentes. Cum igitur non possimus dissimulare de cætero vel conniventibus oculis pertransire tantum Cleri contagium & populi Christiani discrimen, quod procedit & proficit ex negligentia Prælatorum evacuantiem per incuriam & torporem sanctiones canonicas, & statuta salubria Concilii generalis, incruptionis securim comminantem excidium nunc radicibus infructuosæ arboris applicamus; confossæ ficulneæ conphinum stercoris apponentes antequam maledictionis gladio feriatur, & arceat, si fructum non fecerit in futurum quem jam diutius expectat. Quo circa universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus & districte præcipimus, quatenus præteritam negligentiam novo studio redimentes, per sollicitudinem geminam sic præfati statuta concilii, & illa præsertim quæ salutem respiciunt animarum, deinceps conservetis, & faciatis à vestris subditis inviolabiliter observari, quod possitis exinde laudem consequi, & æterna præmia promereri, nec quemquam vestrum pœnam oporteat formidare, ad quam ex nunc potenter accingimur, contra desides & remissos. Invigiletis autem propensius ad hæreticam pravitatem è vestris finibus, si forsan irrepserit, penitus extirpandam: quia serpit ut cancer, capita ut hydra multiplicat, & ut draco stellas de cælo detrahit, & mulieri tendit infidias, cupiens filium quem concepit devorare. Ponat etiam unusquisque gladium super femur per medium castrorum transiens de porta in portam, nec parcat fratri proximo vel amico, qui statutis concilii vilipensis morum vel vitæ abjicit honestatem, vel non observat in tonsura, vestibus, & aliis modestiam Clericalem. Præcaveantes sollicitè ne beneficia conferatis indignis,

nec quemquam permittatis habere plures perforatus, seu parochiales Ecclesias habitas post Concilium generale quibus cura sit animarum, annexa, nisi forsan super hoc habeat indulgentiam sedis Apostolicæ specialem. Abbates vero Nigri ordinis celebrare hoc anno provincialia concilia non obmittant, prout existit in præscripto Concilio stabilitum, & ut bonorum studium commendare possimus, & punire negligentiam perverforum, super hoc ab illis certiorari volumus & mandamus. Sanè cum olim vas aureum manna plenum Christi Corpus deitatem continens præfigurans, in arca federis auro testata infra Sancta sanctorum fuerit collocatum, ut munde in loco venerabili fervaretur; dolemus plurimum, & tristamur quod in provinciis sacerdotum sanctiones canonicas immò divinum iudicium contemnent, sanctam Eucharistiam incautè custodiunt & immundè & indevotè contrectant, quasi nec creatorem timeant vel recreatorem diligant, aut iudicem omnium expaveant: quamquam Apostolus terribiliter comminetur deteriora illum mereri supplicia, qui Filium Dei conculcaverit, vel sanguinem testamenti pollutum duxerit, aut spiritui gratiæ contumeliam fecerit, quam transgressores legis Mosaicæ, qui mortis sententia plectebantur. Ne igitur de cætero propter incuriam sacerdotum in indevotos divina indignatio gravius exardescat, districte præcipiendo mandamus, quatenus à sacerdotibus Eucharistia in loco singulari; mundo etiam & signato semper honorificè collocata devotè ac fideliter conservetur. Sacerdos verò quilibet frequenter doceat plebem suam, ut cum in celebratione missarum elevatur hostia salutaris, quilibet reverenter inclinet, idem faciens cum ipsam portat Presbyter ad infirmum; quam in decenti habitu superposito mundo velamine ferat & referat manifestè & honorificè ante pectus cum omni reverentia & timore, semper tamen lumine procedente, cum sit candor lucis æternæ, ut ex hoc apud omnes fides & devotio augeatur. Prælati autem hujus mandati graviter punire non differant transgressores, si & ipsi divinam & nostram volunt effugere ultionem. Attendat igitur unusquisque ut sic mandatum nostrum juxta susceptum officium exequatur, quod nemo coronam ejus accipiat, vel de suo loco ejus candelabrum amoveri contingat, sed potius coronari gloria & honore.

Datum Viterbii XIII. Kalendas Decembris, Pontificatus nostri: Anno IV.

Ad Archiepiscopum Bituricensem, contra Judæos in Bituriâ novas synagogas constituentes.

HONORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabili fratri Archiepiscopo Bituricensi, Salutem & Apostolicam benedictionem.

PERVENIT ad audientiam nostram, quod Judæi in tua diocesi habitantes, synagogas de novo contra sanctiones canonicas construere præsumperint, idè fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus, si ita est, synagogas ipsas facias demoliri, fideles si qui se opposuerint; per censuram Ecclesiasticam, appellatione postpositâ, compescendo.

Datum Lateranis XIV. Kalendas Junii, Pontificatus nostri: Anno IV.

I I.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I. Col.
878.